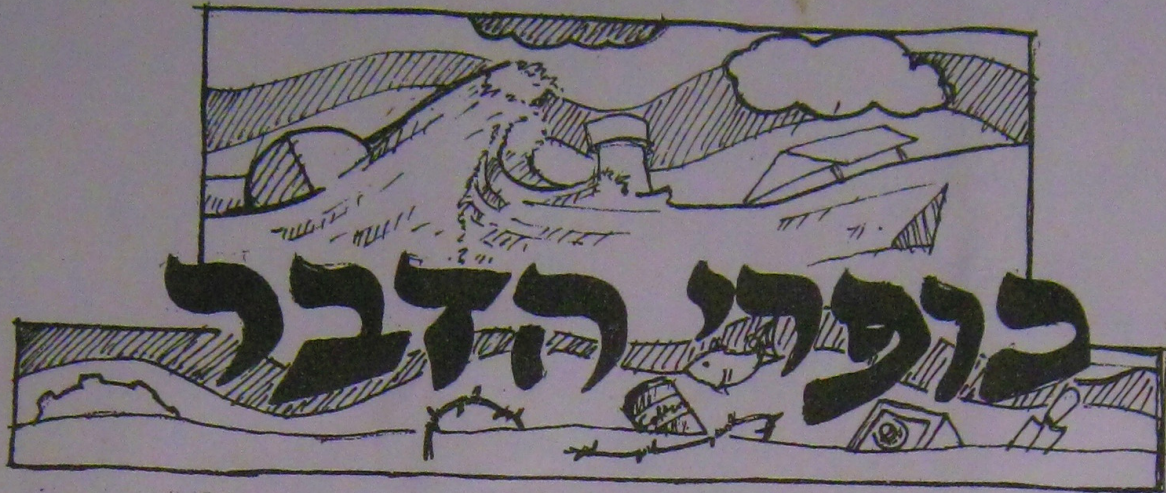

4.7.03

011

ובן זה היה

~~זה הזבן~~ משק שניה!

חג שמח קוראים יקרים !

בעקבות פניות חוזרות ונשנות מקוראנו הרבים והנאמנים ביותר (ותודה לצילה בן רשף שהביאתנו עד הלום), החלטנו להיענות ולהוציא גיליון מיוחד לחג המשק. אך מכיוון שאנו עיתון בלתי ממסדי בעליל החלטנו לנסות ולבחון את אזור הדמדומים המכונה "כפר הנשיא", על ידי השוואת עצמנו ועיתוננו לאדמו"רנו הדגול - הלא הוא "כל סוטה". (ליתר דיוק רצינו לבדוק למה "כל סוטה" היה עיתון מוצלח ואילו "כופרי" שלנו....נו....).

ואכן, את מיטב שעות הפנאי (המעטות), בילו חברי המערכת לאחרונה בארכיון, בנבירה בדפים מצהיבים וניסיונות נואשים לפענח מי הם, לעזאזל, כל האנשים האלו שחתומים עליהם. החוויה אכן הייתה מרטיטה, כצפוי, אך יצאנו מכולכלים כלעומת שבאנו. הרי כשרון (תסלחו לי) גם לנו יש, אז איפה אנחנו טועים?

הפכנו והפכנו בדבר, דיברנו על מצב הקיבוץ, והעלנו השערות על מצב המדינה, הרהרנו בתיאוריות פסיכו-סוציולוגיות מורכבות, ודסקנו את קיומו של האדם כאינדיבידואל. ואז, זה הכה בי.

הבעיה היא, רבותי, שאין יותר אולפן. אל תצחקו, אני יודעת שזה נשמע קצת דבילי, אבל זה ככה. גם אנחנו (כמו רובם הגדול של זני הקיבוצניקים הידועים למדע), חרטנו על דגלנו סקס, סמים ורוק'נרול. ומה קיבלנו במקום? אוננות, אנטי היסטמינים ורדיו צפון.

אז מה הפלא?
אני לא צריכה לספר לאף אחד כאן מה תסכול מיני יכול לעשות
לבן אדם...

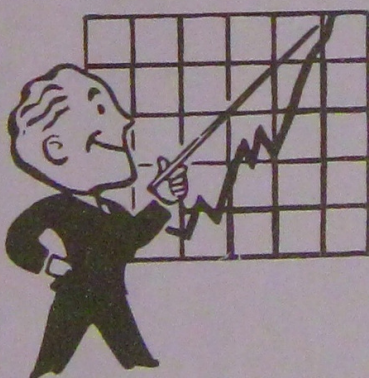
יוחזר האולפן לאלתר!

מוגש לציבור כחומר למחשבה על ידי מערכת "כופרי הדבר"

מאמר תגובה לסכא הקשיש והגוסס, "דברי הכפר".

שמחנו לראות את ההתייחסות האחרונה ב"דברי" (גיליון 1850) לעלון היוקרתי שלנו. הצטערנו לראות שמרוב רגשי נחיתות, אתם לא יכולים להתעלות ולנסות לקרוא את העלון האיכותי והפופולרי שלנו, מבלי להשמיץ ולהתעסק בקטנות. והרי תגובתנו:

- ברור לכולם שמבלי המדור הפופולרי "ימי הולדת" העיתון שלכם היה נזק לפח עוד בטרם נקרא.
- בקשר למדור "פרורים נוספים שאסף המטאטא" - אנו מודים מקרב לב על הפרורים המחכימים (בייחוד הרצאתו המאלפת של פרופ' אסא), אך לאחר הביקורת על כך שלא חתמנו בשמותינו על הגיליון הקודם, נראה לנו מוזר שאתם לא חותמים בשמכם. זוהי צביעות! ואנו לא נעבור על כך לסדר היום. הנה, לא עברנו.
- מן הסתם, עלון שנאבק להוציא מהדורה שבועית, עם חומר דל ונחות השואף לבינוניות ("דברי") לא יוכל לעולם להתקרב לרמתו של עלון המלקט את החומר האיכותי שלו בקפידה ויוצא לדפוס רק כאשר חברי המערכת משוכנעים שבידם עיתון משובח ואיכותי ("כופרי").
- ולסיכום:
לפני שאתם באים אלינו בטענות, תעשו בדק בית מקיף, ויפה שעה אחת קודם. אנו לא נקבל ביקורת ממי שלא עומד בסטנדרטים שהוא מציב לאחרים. הנה, לא קיבלנו.

בתוך ביוג בכפר - סיפור מקום

בעקבות פרסום הפלייר, ה"מדהים" וה"אינטליגנטי", אשר פורסם ביריד ירדן ופרסם את השכונה החדשה, החלטנו גם אנחנו לתת את ידנו בפרסום השכונה ובתוך כך, את תרבות הקיבוץ.

על גבעה יפיפיה (שאין בה כלום מלבד אבנים וצואה של פרות) - "תל-רומן", בכניסה לקיבוץ שאיש לא שמע עליו מימו, נבנית שכונה חדשה.

בשכונה הצמודה לקיבוץ נביא איזה קבלן שאין לו מושג מהחיים שלו וייקח לנו המון כסף יבנו 140 בתים צמודי קרקע בסגנון של הכפר הכזואי השכן - טובא זגריה או בשמו השני 'טובא זה נגריה' ("ואוו עצרו רגע!!! פתאום שמת' לב שבכל הפלייר המקורי שהוצג, לא צוין אף פעם אחת הכפר השכן והידידותי-טובא. לכותבים - תתביישו!").

תשתיות ראשוניות (עישוב וגירוף) כבר בוצעו, ועד סוף 2107 מתוכננת תחילת ניקוי החרא והזזת הפרות מהאזור.

הגבעה משקיפה על גוף עוצר נשימה:

מצפון - לא תראו הרבה מלבד כמה שדות יבשים ואם יהיה לכם מזל תוכלו לראות את החרמון מבצבץ מגבוה.

ממזרח - הירדן ההררי שגם לא מרגש במיוחד בגלל שכמעט ואין בו מים. בינינו יש בו יותר גופות מאשר מים.

מדרום - (שוב לא צוין בפלייר המקורי) טובא-זגריה, כפר בדואי מדהים אשר תושביו יעשו הכל כדי להנעים את זמנם - יפנו ציוד שאינם זקוקים לו (כגון: אופנים, מכוניות, טרקטורונים וכו'...), וישמיעו לכם מוסיקה מלהיטיהם החדשים של מוחמד אבו אחמד, פטמה אבו אחמד וזמרים גדולים נוספים מכל הזמנים.

ממערב - הרים! לא משהו מיוחד, פשוט הרים. הם אפילו לא יפים במיוחד או גבוהים במיוחד. יש שם רק הרים.

השכונה מחוברת אל יישוב וותיק (תרגום: הזקנים שולטים פה בגלל, שהצעירים פשוט ברחו או ש **THEY JUST DON'T GIVE A FUCK**) ומבוסס (תרגום: אל תעזו לנסות לשנות משהו). בקיבוץ "כפר הנשיא" מתחילים לשתות אלכוהול מינקות עד סיום הגן, ועם הצעד הראשון בכיתה א' מתחילים עם סמים קלים. עם סיום בית הספר היסודי נותנת מערכת החינוך לנערים בחירה: או להתחיל עם סמים קשים ולמות כעבור מספר שנים ממנת יתר (אך שמחים ומאושרים), או להפוך לאלכוהוליסטים ולמות כעבור מספר שנים מצהבת כבד נגיפית (אומללים ומסכנים).

יתרון מיוחד שיש לקיבוץ היינו הגיוס לצה"ל! אף אחד פה לא מתגייס לצה"ל וזו מהסיבה הפשוטה שכאשר הקב"ן כלשכת הגיוס טבריה רואה שאתה מכפר הנשיא, הוא נותן לך פרופיל 21 נפשי במקום.

את כל חגי ישראל חוגגת קהילת הקיבוץ (במקרה הרע) באותה מתכונת משעממת – פופקורן, צמר גפן, ארטיקים ועל האש ("אנחנו נביא את הגריל ואיזה פחית חמוצים, אתם תביאו את כל השאר") ובמקרה הטוב – לא עושים כלום!!!

בקיבוץ חיים ב"ר^מ וניה, אחווה ואהבה רבה כל בני הגילאים והמינים כאחד (כלומר, יאהבו אותך רק אם אתה זקן, סוציומט, בעל חוש הומור בריטי בלבד ומתכוון לבלות פה את המשך חיך בלסרוג בובות בבית התחביב ובלבכות על מר גורלך אודות כך שהצעירים משנים לך את הקיבוץ).

בשעות הפנאי מאורגנות פעילויות לכל גילאי הנוערים (שאף אחד לא הולך אליהן, ובמקום כולם יושבים, מגרביים, הורסים ושורפים את המועדון). בימות הקיץ פועל "תה וקוף" להנאת הציבור או יותר נכון להנאת הצעירים שאין להם כוח להכין לעצמם ארוחת ערב.

אם אתם מחפשים לילדיכם או לעצמכם קורסים, חוגים ופעילויות תרבותיות ומעניינות אז הגעתם למקום הלא נכון!!!

מבני ציבור: מועדון שרוף ומטונף לנוערי הקיבוץ, כרכיה יפה ומהודרת שתכריח אתכם לתת לה לתקן את ספריכם אפילו כשהם רק נקנו, אתר עתיקות (בו יש שתי אבנים עתיקות בלבד וגם הן לא משהו), מפעל לייצור סוכריות "דובוני-איכפת-לי" וגג חדר האוכל (ממנו תוכלו לקפוץ לאחר שתבינו איזו טעות גדולה עשיתם כאשר עברתם לגור פה) הם אחדים ממגוון השירותים העומדים לרשות החברים (אנחנו מדגישים לחברים ולא לאף אחד אחר שהוא לא חבר בקיבוץ כי פשוט לאחרים אין זכויות).

הכי קרוב שיש

השכונה ממוקמת בטווח:

7 שעות מאילת

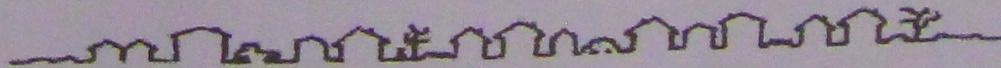
3 שעות מתל-אביב

10 דקות מהכביש הראשי (כשבדרך ילוו אתכם נהגים/ות מטורפים/ות מטוכא ויעשו

הכל כדי להעיף אתכם מהכביש לתעלה)

35 דקות מלבנון

40 דקות מסוריה

טופס הרשמה

לכותבי הפלייר המקורי: שמנו לב שזה ממש קשה לכם לכתוב לאישה ולגבר את אותו הטופס אז שימו לב לשאלת הקסם: מין זה באמת לא כל כך קשה לשאול את האנשים מהו מינם ביחד עם כל שאר השאלות המגוחכות ששאלתם.

אישה/גבר

מין _____ (וא לא לכתוב האם אתם מעוניינים בו או לא)

שם _____

שם משפחה _____

שם משפחה קודם _____

שם אמצעי _____

שם כינוי _____

שם האם _____

שם משפחה של האם _____

שם משפחה קודם של האם _____

שם אמצעי של האם _____

שם הכינוי של האם _____

(ואותו הדבר לגבי האב פשוט אין לנו כוח לכתוב את זה מחדש)

תאריך לידה נוצרי _____

תאריך לידה יהודי _____

ת.ז. _____

מ.א. _____

מספר רישיון _____

מספר כרטיס אשראי (כולל הסיסמה) _____

כתובת מגורים _____

כתובת מגורים קודם _____

כתובת מגורים של האם _____

כתובת מגורים קודם של האם _____

(ואותו הדבר לגבי האב פשוט אין לנו כוח לכתוב את זה מחדש)

שאלות חשובות נוספות:

1. מתי עישנות סמים קלים/קשים בפעם הראשונה?*
2. מתי השתכרת בפעם הראשונה?*
3. מה אתה חושבת/ת על מצב החסה בשטחים?
4. האם לדעתך היו פעם סוכריות בקרטיב רמזור?
5. בכמה ריבועי נייר אתה משתמש על מנת לנגב את פי הטבעת שלך?

פרטים אישיים — ג'וקים וחרקים אחרים

ג'וקים (זו שמחה)

שם: _____

גיל: _____

מס' פעמים שניצל ממוות ע"י דריכה: _____

החומר המומלץ לחיסולו: k-500/rade (סמן את התשובה הנכונה).

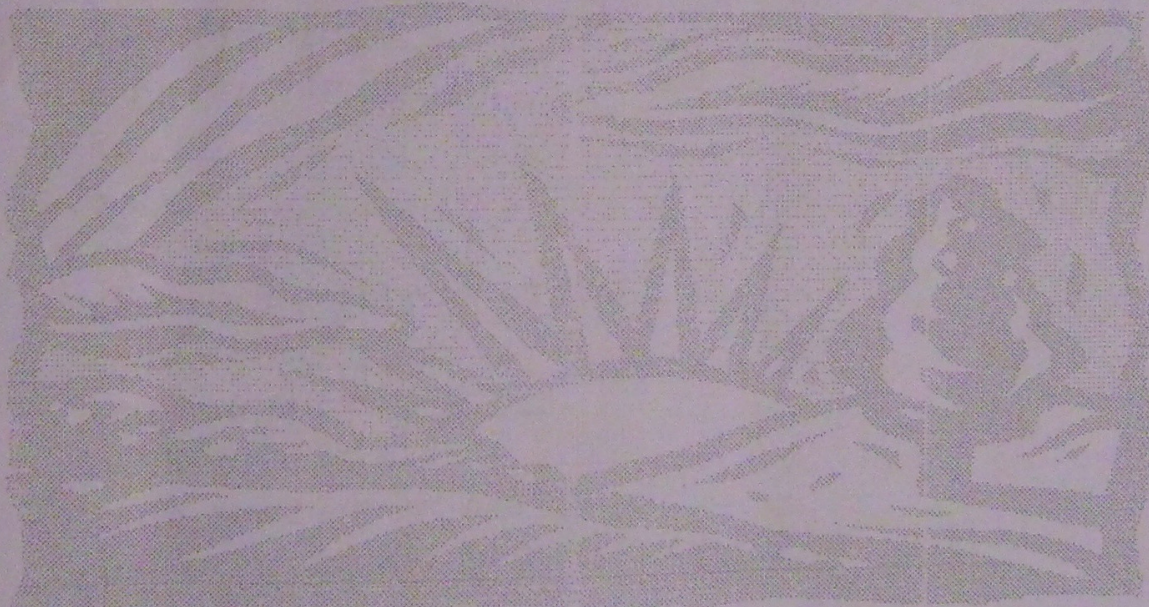
זמן התרבות: _____

משך השירות בצה"ל: _____

סיבת אי שירות: _____

פעם הראשונה בה התנסה בסמים קלים/קשים: _____

פעם הראשונה בה השתכר: _____

* שאלות 1 ו-20 היינן חשובות ביותר, ובסופו של דבר יקבעו אם תתקבל או לא לשכונה. אנא ענה עליהן בכנות.

בוקר טוב ישראל

טוּדוּדוּדוּם, טוּדוּדוּדוּם

טוּדוּדוּדוּם, טוּדוּדוּדוּם (צלצל מחרוזת של שיעון מעורר חזק ונבזי במיוחד).
בעוד עיניי עצומות, שולח את יד ימין לכיוון בו אני יודע שהוא נמצא ולוחץ על הכפתור
שישתיק את הרעש הנוראי הזה. לפני שנתיים רכשתי אותו, והוא עדיין מצליח להקפיץ אותי,
גם משינה עמוקה כמו זו.

כבר עברה שעה וחצי? לא הספקתי לעשות חצי ממה שרציתי בסופשבוע.
- עוד שמונה דקות.

מרים את פלג גופי העליון שמשום מה נוקשה בשעה המוקדמת הזו. הולך ושוטף את
הפנים. צחצוח שיניים סמלי. מעיף מבט במראה. איזה חרא, שכחתי להתגלח. ננסה לא
להיתקל באיזה מצ. מניאק היום. לובש את החולצה. ממש לא בא לי לאחר היום. דוחף את
הכביסה הנקייה לתוך התיק וסוגר אותו.

- עוד ארבע דקות.

נכנס לתוך המכנסיים. למה לעזאזל יש כל כך הרבה שרוכים בנעליים האלה?
רותי לא ממש מחכה יותר מדי, וזה לא נראה לי זמן טוב לבחון אותה.
- עוד שתי דקות.

יוצא החוצה ומתחיל ללכת לכיוון החניה. לאחר עשרים מטר תחושת קלילות מוזרה עוטפת
אותי.

שיט - שכחתי את הנשק. רץ חזרה. מזל שלא נעלתי את החדר.
- עוד דקה.

רץ לכיוון החניה. מקווה לראות את ירכתי הטויוטה שעדיין מחכה לי.
האוטו כבר מתחיל את הפניה ימינה, ואני מקווה שמישהו יראה אותי. הטויוטה עוצרת,
ואני רץ כל הדרך עד אליה.

"בוקר טוב, רותי".

"בוקר טוב".

הצלילים המרגיעים של רשת גימל בשעות הבוקר המאוד מוקדמות מתחילים להשפיע. הדופק
יורד במהירות ותוך חמש עשרה שניות אני חוזר לחלום שהפסקתי לפני עשר דקות.
אני מתעורר ולמולי המראה המרהיב של קניון חצור בזריחה. פותח את הדלת, ולפתע
תוקפת אותי תחושה כבדה מדי ששכחתי משהו. אני מכניס את הרגל בחזרה פנימה.
"רותי, שכחתי את החוגר בחדר".

סיפור חינוכי לשבת

אין ספק שהיא חשובה מאוד לכולנו, כולם יודעים שהיא גם עתיקה מאוד. יש אומרים, אפילו, שהיא נבראה ממש בסמוך לבני האדם, כד שיוכלו היצורים החדשים, שליטי העתיד של העולם, לתפוס רגעים קצרים של רגיעה ונחת, שעה שהם הורסים את התבל טפח אחר טפח.

מכיוון שאין מטרת הסיפור לחוד חידות, נגלה כבר עכשיו כי גיבורת סיפורנו היא השלווה, או בשמה המלא "שלוות הנפש של האדם", ככתוב בתעודת הזהות העתיקה שלה.

אחת לשבוע הייתה יוצאת השלווה מביתה המצועצע והצעקני ברחוב שנקין בתל אביב, ויוצאת אל העיר וסביבותיה כדי לחלק דו"חות אזהרה לכל מפרי השלווה באשר הם. כך הייתה יוצאת ידי חובה, וחוזרת חיש מהר אל מסיבות האסיד הפתוחות בטבע, תחרויות החראקה והדיסקים של RAGE האהובים עליה.

אין ספק שהשלווה הייתה זרקנית ביותר במילוי תפקידה. לעיתים הייתה השלווה מתהלכת לה בבגד ים בלתי קביל לחלוטין, המהודק בהכרח על גופה הבלתי ניתן לתיאור. פרט למפרט הטכני המרשים ותעודת האחריות הרחבה – גוף סוג א', מודל E - CUP, 90-60-90 (למבינות בלבד...) מסוג דוגמנית אנוש משופר משופר, חזה מוגדל, עיניים כחולות. כל מבט חמישי – נותב.

הייתה מתהלכת לה ועוסקת ביצירת עבודה לעצמה, בעיקר על חוף הים, מקום שליו בדרך כלל, אשר בו הייתה נתקלת באותם ערסים ומשפטי ה- "מה קרה מותק, שככה את הורסת לאנשים את השלווה?" האינטליגנטים שלהם. אחרי שהייתה מחרבת את השלווה ההורמונלית (גם בתחום אחריותה) של כל הגברים בים, הייתה בוחרת אחד בר מזל, שנשאר עומד עדיין, ולא התייבש למוות מרוב הזלת ריר, אתו הייתה יוצאת לקרוע את העיר ברעם אגוזי הלמבורגני הצהובה שלה.

ביום המחרת, גם היותר חכמים מבין שוכני הים לא הבינו על מה הרעש. רוח נושבת מכיוונו של ערס שמשוויץ לחברים שלו בשיא ההתלהבות, שאתמול הוא תפס שלווה על חוף הים... BIG DEAL.

שמועות על תפקודה הלקוי של השלווה ואורח חייה המתירני משהו, הגיעו גם לדרגים הגבוהים ביותר במלכות שמים, עד אשר זימן הקמב"ץ (הקדוש המבורך במרומים צדיק הוא) את מיוזעתנו לוועדת הערכה, ושילח אותה לקורס השתלמות שלווה במולדת השלווה השקט והשומם – הלא הוא המדבר.

המדור הפאלי¹

אם מישהו היה נכנס לשם בטעות, הוא היה רואה אותי יושב על המיטה וצועק וצורח. ואז הוא בטח היה מבחין בה.

איך שהתעוררתי בבוקר היא באה להתישב עלי, וזה בסדר - רק שאני מריץ בראש שכל החיבה והרגשות המוחצנים האלה שלה כלפי נובעים משנאה. ואז איך, כוס אמק, בחורה יכולה להתישב בבוקר על מישהו שהיא לא סובלת. ואנוכי אדם שחי מספיק את החיים בכדי להפנים הפרעות פנימיות שכאלה, רק שאז היא יורדת למטה ומתחילה להזיז את השפתיים שלה בצורה שמקפאה לי את כל האיברים בגוף, חוץ מהזין שלי, שיצא בינתיים, לטיול עם פסל החירות.

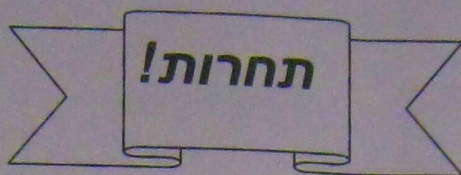
נראה לי שבקרוב ייפול לי הזין.

זה עניין של אבולוציה.

איברים שאין בהם שימוש לאורך זמן פשוט נעלמים.

מזל שצריך להתמודד עם כל מיני בעיות בחיים, אחרת זה היה יכול לקרות גם לראש.

אבל בכל זאת, להשתין צריך, אז אולי הוא לא ייפול בסוף.

בחירת שם חדש לקיבוץ!

חלק מכם בוודאי שואלים את עצמם - למה לעזאזל לשנות את השם של הקיבוץ, מה רע בו? ובכן: דבר ראשון מבחינה עקרונית, לקרוא לקיבוץ (קיבוץ!), בשם כפר-משהו, זה לא רעיון מוצלח במיוחד, ובנוסף זאת נבואה שמגשימה את עצמה. עובדה. שנית, ולא פחות חשוב, לאחר מחשבה מעמיקה ומחקר היסטורי מקיף, נמצא קשר ישיר בין המצב (העגום כמוכן, לצערנו) בו נמצא הקיבוץ, לבין השם שניתן לו עם הקמתו, מה שכנראה נגרם כתוצאה מכך שבגימטרייה "כפר הנשיא" שווה ל - 666 (תבדקו לבד). ולכן, החלטנו לנצל הזדמנות חגיגת זו לפתיחת התחרות. הקריטריונים לשם:

1. לא יותר מ - 2 מילים.
2. פחות מ- 18 אותיות סך הכל.
3. גימטרייה שונה מ- 666.

ריבוי הגשת הצעות מקטין את האפשרות שייבחר שם שאינו מוצלח, לכן רצוי להשתתף. ניתן להגיש עד 10 שמות למשתתף. פרס איכותי מובטח לזוכה המאושר (מלבד תהילת-עולם, כמוכן). * ההשתתפות אסורה למי שאינו חבר קיבוץ/ שאינו גר בקיבוץ/ שאינו מקורב לחבר קיבוץ/ שאינו מכיר אף חבר קיבוץ.

את השמות יש לשלוח ל:
 "תחרות השם החדש"
 עבור מערכת "כופרי הדבר"
 תא דואר 37

התורה והתורה

אלה תראי את
סוס העבודה
השיבוד הזה
הולך לשבוק
מים, בכל דגה

זה לא מה שחלפני עליו
שהתחלתי את כל זה
לא האלני שאנשים יעדינו
לאבד את עצמי לדעת
במקום לחיות בעשיה שתנפית

למה את מתכוונת
אמא

את אוקרת שזה באשפתכם?

למצואות:

השילי את תחבושות
הכבש מעליכם. לא
נהיה יותר נפשות במססה
נלא בעת ציוד ונהיה
כולנו אחראים על חיינו.
נהיה כולנו שווים!

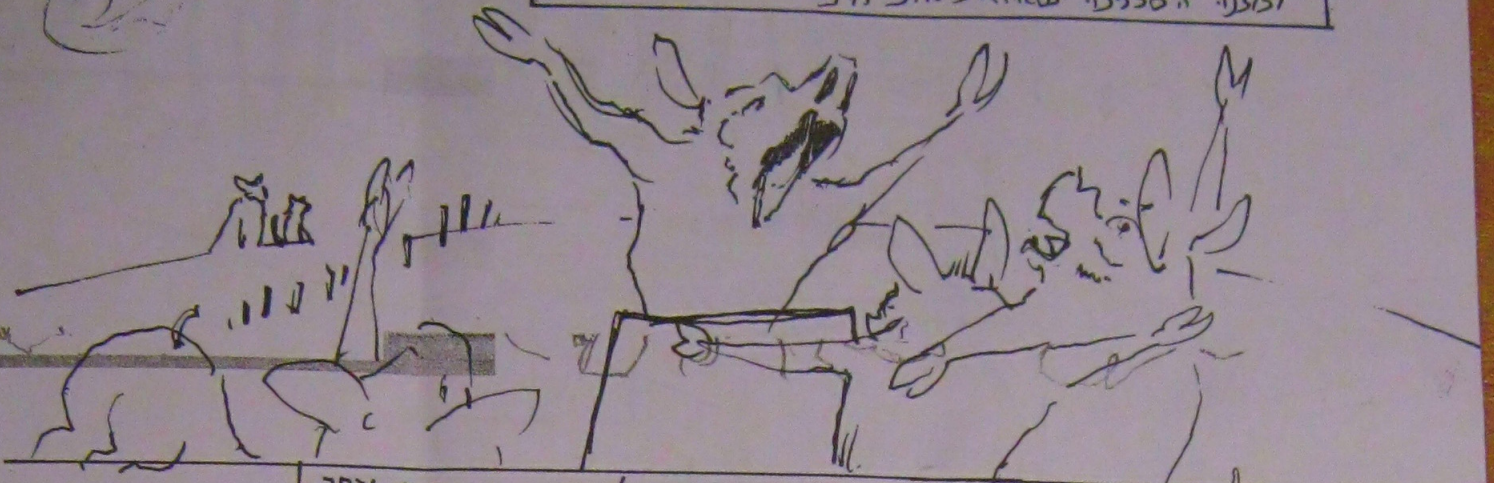
שקתחלני
הפכנו חלום

בהתחלה
הפכנו כולנו
לחזורים:
כולנו לחלימים
כולנו עושים
וכלנו בדעה
אחת.

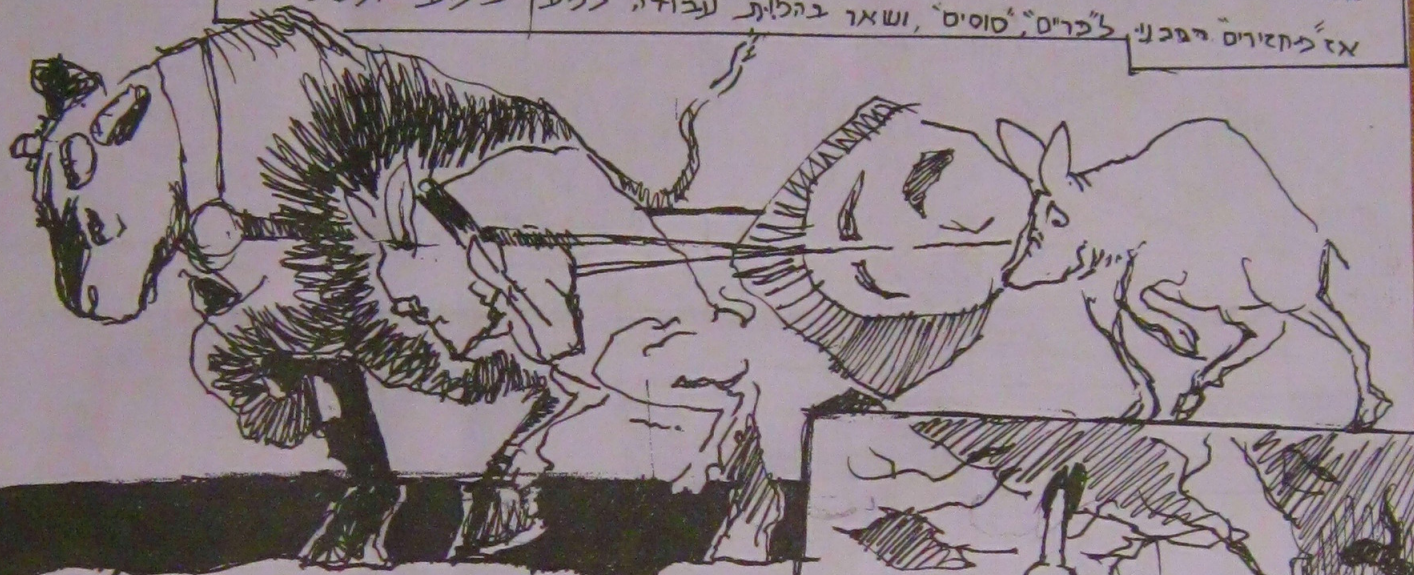

2

נידוש בעיני חובבי ציון
וכאנני הסכלני. שמהא לטרת חייני.

אבל כאשר הגעני אליני, שהעבודה פרובה וגרונות ולא אחד צריך לתת כסף בזמן אחר.
אז מחזירים הבבני ל"כריים", "סוסים", ושאר בהליות לעבודה למען ביצוע הלשילה!

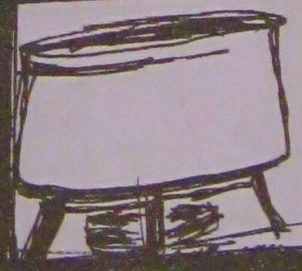

לא כולם יכלו
להתעסק בהנהגה
חלק הוא לרכוס
לבשל ולטפל בלדים
לבשנוי בתורה את
בגדיני האנושים!?

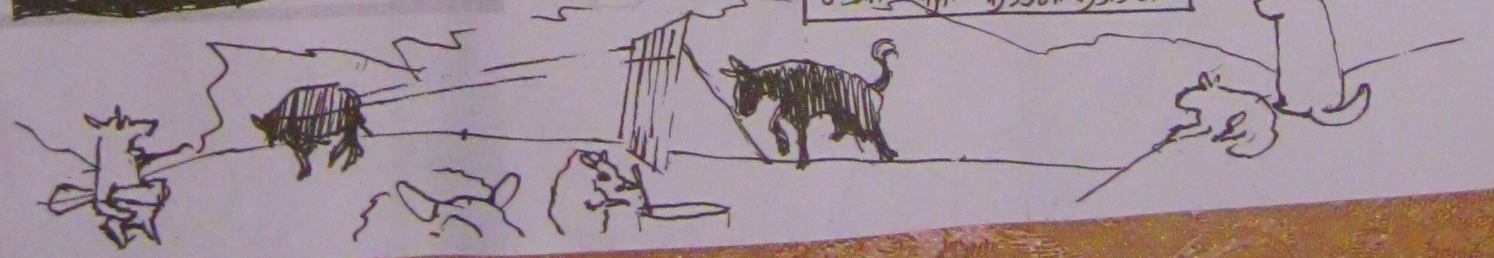
זמה אנעני
אלא?

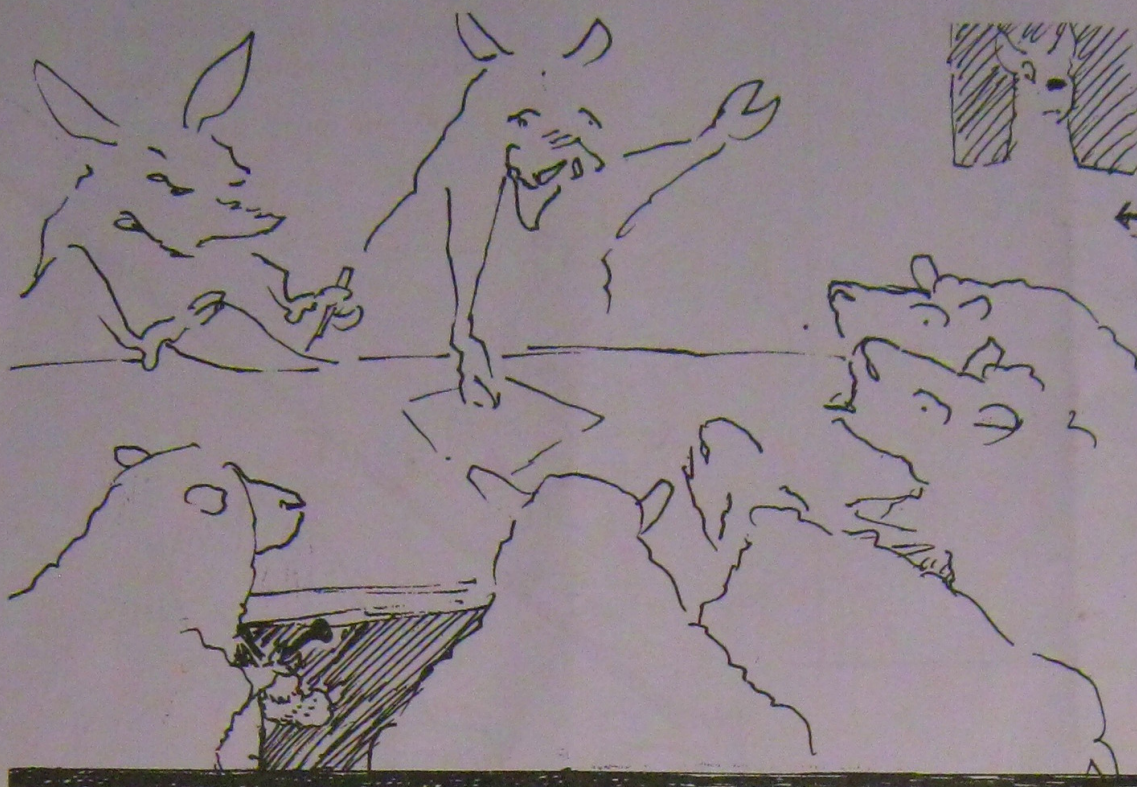
שופרי הלוסר
זהרעיון
סלכן הסדר
יהל שכעת

יותר
זשוב
קליט לעני

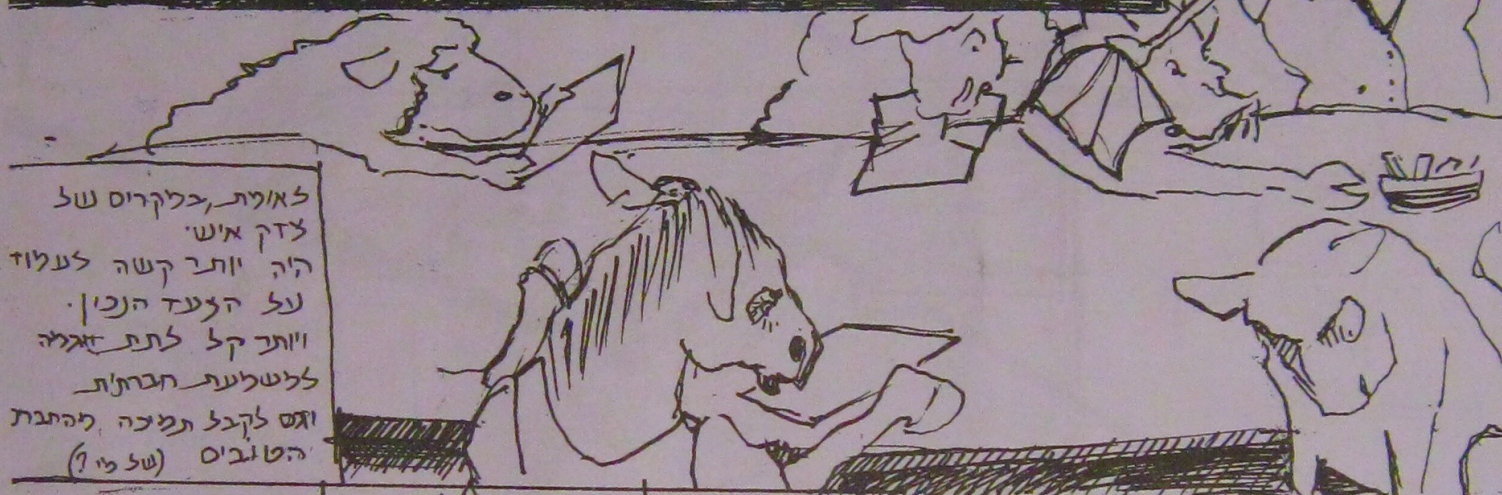

ובעיד אנו בונים את בילוני הסכני. אט אט,
לקבוצה לחובקת צמק צועות ותפקידם חברתיים
אל כואני הסכלני קיון חובבים

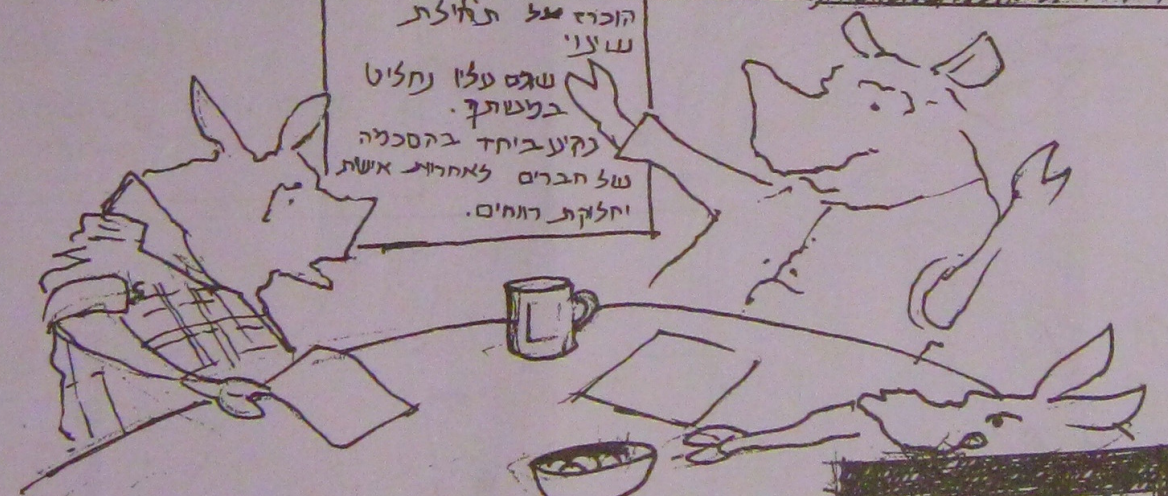

כשאנר העם רצו נחמד
 הצוי אפנות:
 ליאות עלם בלצוניה או
 לחזון המטט. רק קצת שופור.
 כלעון הסדר העין וזשומר על
 חוסר ענין לבורו דברים אנה
 גוערו! תדיר!

לאומת, בלקרים של
 צדק אישי
 היה יותר קשה לעמוד
 על הצעד הנכון.
 ויותר קל לתת זאגיה
 ללשונות חבתות
 וגם לקבל תמכה מהתבת
 הטובים (של מי?)

הוכרז על תחילת
 שצני'
 שגם עליו נחליט
 במשחק.
 נקעביות בהסכמה
 של חברים לאחריות אשת
 וחלוקת דוחים.

אכל בהסח דעת כלכלי
 על צא שהחלטות
 שלען שקט חברתי
 ורגשות
 חוסר
 ענין של
 זברים
 טובים.

עולים ופה עים היסודות
 ס יולות!!

עבודות כרגיל חובתה ושיות
 אופציות מפתה שפשוט עשך
 עבוד.
 עים הינה איפוזציה היא אבדה
 רכוחה כי אסטריטצה היא

לידו לא ברור כדי לקבוע
כודאות.

24

וברמת עיקרון אפנון לשתנים.
עובדים כל אחד עוסקים בקיום
מעסים לא לחשוב על עתיד הדון
לנשים לא לדחוף את האף
יותר ליד
וגם ללי יש סכן.

החברים התגלים
למעב הקיים
והקיים לתרגל
לאמזאים

ואפנון כבר לא אפנוני.
יחידם כולנו מבזרם ביחד
חברה קפטליסטית זלוקטות
שעובדת בהסכלה קולקטיב
(טוב כלעט)
חוסר עניין שהופך לחסר
אחריות?

ואלו אשר אינם אפנוני יותר
שנפלו בדרך
שלא התאמו ליחידנות האחווה
שלא הבינו איך חלק להביח אעו
דבק בהם יהא זכרם ברק

שמות העוסקים במלאכה (עי"פ סדר שרירותי לחלוטין):

נריה אגם

נרית גינת

אנהד דבולט

מלי עמית

גיא וגר

מיטל ואלך

אלון בוסקילה

דריה בילגרי

דן גינת

יבין בן רשף

ובהופעת אורח: אייל איסטון

